

Publicerad 2010-02-25 20:56 av korp fjäder

Men mitt i vintern vaknar vår

Om jorden kunde ropa högt av skam
när våren blottar naket kön
och sälgen knoppas gren vid stam
att finna lusten savfyllt grön

då skulle all vår tid bli utan frukt
förökans glädje bli till mull
när kvinnors sköten saknar fukt
för skammens bittra saknads skull

Om jorden skulle torka bort och dö
för skuld och tröstlös ängslig gråt
då skulle varje enkelt frö
fått dö i lögnad livsförsåt

Så därför smeker våren tiltans kropp
att mjukna våt till villig frid
och solen kysser jord till hopp
när dag går fram mot jämnad tid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren korp fjäder med Poeter.se id #20962 innehar upphovsrätten